

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (första avdelningen)
den 26 februari 2003

Mål T-59/01

Albert Nardone
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

”Talan om ogiltigförklaring – Tidigare tjänsteman – Ansökan om
invaliditetspension”

Fullständig text på franska II - 323

Saken: Talan om, i första hand, ogiltigförklaring av kommissionens beslut av
den 20 mars 2000 att inte bevilja sökanden invaliditetspension.

Avgörande: Talan ogillas. Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

Sammanfattning av domen

1. Tjänstemän – Invaliditet – Inledande av ett förfarande avseende invaliditet – Villkor

(Tjänsteföreskrifterna, artikel 78; bilaga VIII, artikel 13)

2. Tjänstemän – Invaliditet – skyldighet för förvaltningsenheten att kontrollera arbetsförmågan hos den tjänsteman som begär avsked – Föreligger inte

(Tjänsteföreskrifterna, artikel 78)

1. Det framgår av lydelsen i artikel 13 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna att det endast är den tjänsteman som på grund av sin invaliditet inte längre kan utöva sin verksamhet och därför måste upphöra med den, som kan bli föremål för ett förfarande avseende invaliditet. En tjänsteman som redan för flera år sedan trädde ur tjänst och som har en sjukdom som förhindrar honom från att utöva sin verksamhet som om han fortfarande var i tjänst, får alltså inte endast av denna anledning inleda ett förfarande avseende invaliditet. Denne tjänsteman uppfyller för övrigt inte heller det andra av de två kumulativa villkor som uppställs i ovannämnda artikel 13, enligt vilken den tjänsteman som ansöker om invaliditetspension måste tjäna in pension vid den tidpunkt när invaliditetskommittén konstaterar att han lider av en total bestående invaliditet.

(se punkterna 31–33)

Hänvisning till domstolens den 17 maj 1984 i mål 12/83, Bähr mot kommissionen, REG 1984, s. 2155, punkterna 12 och 13; förstainstansrätten den 3 juni 1999 i mål T-295/97, Coussios mot kommissionen, REGP 1999, s. I-A-103 och s. II-577, punkterna 37 och 38

2. Det framgår inte någonstans av EG-domstolens rättspraxis eller av någon annan gemenskapsrättslig källa att en gemenskapsinstitution har någon allmän skyldighet att kontrollera huruvida en tjänsteman som säger upp sig frivilligt är arbetsför.

Om en tjänsteman anser att hans hälsotillstånd tvingar honom att lämna sitt arbete skall han dessförinnan i enlighet med artikel 90 i tjänsteföreskrifterna ansöka om invaliditetspension enligt artikel 78 i samma föreskrifter. Eftersom tjänstemännen anses känna till bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna skall en tjänsteman som befinner sig i en sådan situation utnyttja denna rätt om han önskar erhålla invaliditetspension. Underlåter han att framställa en sådan ansökan har han inte gjort vad som krävs av honom, inte minst då han ju i princip är den som bättre än institutionen känner till sin medicinska bakgrund och sitt fysiska tillstånd. En institution kan alltså inte annat än i exceptionella fall lastas för att inte ex officio ha tillsatt en invaliditetskommission när den berörda personen inte själv har framställt någon ansökan därom. Detta gäller åtminstone i de fall när en tjänsteman frivilligt säger upp sig utan att institutionen har begärt detta.

(se punkterna 38 och 40)

Hänvisning till det ovanstående målet Bähr mot kommissionen; förstainstansrätten den 17 oktober 2000 i mål T-27/99, Drabbe mot kommissionen, REGP 2000, s. I-A-213 och s. II-955